

CURTEA SUPREMĂ DE JUSTIȚIE

DECIZIE

18 martie 2020

mun. Chișinău

Colegiul penal în următoarea componență:

Președinte

Toma Nadejda

Judecători

Cobzac Elena

Țurcan Anatolie

examinând admisibilitatea în principiu a recursului ordinar declarat de către avocatul Zaharia Sergiu în numele inculpatului, prin care se solicită casarea deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 17 octombrie 2019, în cauza penală privindu-l pe

Pascaru Daniel, născut la xxxxx, originar și domiciliat în r-l Xxxxx s. Xxxxx.

Termenul de examinare a cauzei:

1. *prima instanță*: 20.08.2018-12.07.2019
2. *instanța de apel*: 21.08.2019-17.10.2019
3. *instanța de recurs*: 13.12.2019 - 18.03.2020

A C O N S T A T A T :

1. Prin sentința Judecătoriei Chișinău, sediul Buiucani din 12 iulie 2019, în procedura judecării pe baza probelor administrate în faza de urmărire penală, Pascaru Daniel, a fost recunoscut vinovat și condamnat în baza art. 186 alin. (2) lit. b), c) și d) Cod penal, la 6 luni închisoare, cu executare în penitenciare de tip semiînchis.

2. Potrivit sentinței s-a constatat, că Pascaru Daniel, la 20 mai 2017, de la ora 17.00 până la ora 20.00, împreună și după o înțelegere prealabilă cu o altă persoană în privința căreia cauza penală a fost disjunsă, având scopul sustragerii pe ascuns a bunurilor proprietarilor, aflându-se pe șantierul de construcții din str. Sprîncenoaia 1/5, mun. Chișinău, prin deteriorarea lacătului, au pătruns în camera de depozitare, de unde în mod tainic au sustras un burghiu electric de model „Flex” la preț de 2000 lei și un mixer electric de model „Fiolent” la preț de 2140 lei, ce aparțin lui Ciobotari Sorin. Tot atunci, continuând acțiunile infracționale, Pascaru Daniel împreună cu o persoană în privința căreia cauza penală a fost disjunsă, aflându-se la același șantier de construcție, prin deteriorarea geamului, au pătruns în altă cameră de depozitare, de unde au sustras un rotopercutor de model „Hamer” la prețul 3600 lei, ce aparține lui Badia Ion, un burghiu electric cu nr. „XXXXX” la preț de 1076 lei, ce aparține SRL „Basconslux”, cauzând astfel părților vătămate prejudiciu material în proporții considerabile în valoare de 8816 lei.

3. Sentința a fost atacată cu apel de către procuror, care a solicitat casarea acesteia, rejudecarea cauzei cu adoptarea unei noi hotărâri potrivit modului stabilit pentru prima instanță, recunoscându-l pe Pascaru D. vinovat în comiterea infracțiunii prevăzută de art. 186 alin. (2) lit.b), c), d) Cod penal și a-i stabili o pedeapsă sub formă de închisoare pe un termen de 6 luni, în penitenciar de tip semiînchis. Cu aplicarea prevederilor art. 84 alin.(4) Cod penal, a adăuga în întregime pedeapsa stabilită lui Pascaru D. prin sentința anterioară din 18 aprilie 2017, fiindu-i numită pedeapsă definitivă sub formă de închisoare, pe un termen de 3 ani și 6 luni, în penitenciar de tip semiînchis.

În motivarea apelului, a invocat, că instanța de fond la emiterea sentinței a dat o apreciere corectă acțiunilor inculpatului Pascaru Daniel, însă eronat nu a cumulat pedeapsa stabilită prin sentința Judecătoriei Chișinău, sediul Centru din 18 aprilie 2017, prin care Pascaru Daniel a fost recunoscut vinovat de comiterea infracțiunii prevăzute de art. 287 alin. (2) lit. b) Cod penal, fiindu-i stabilită o pedeapsă sub formă de închisoare, în penitenciar de tip semiînchis pe un termen de 3 ani, cu aplicarea prevederilor art. 90 Cod penal, pedeapsa stabilită lui Pascaru Daniel fiind suspendată pe o perioadă de probațiune de 2 ani, sentință care a fost menținută prin decizia Curții de Apel Chișinău din 21.06.2017.

4. Prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 17 octombrie 2019, a fost admis apelul procurorului, fiind casată parțial sentința și pronunțată o nouă hotărârire potrivit modului stabilit pentru primă instanță, prin care în baza art. 85 alin. (1) Cod penal, a fost adăugată parțial pedeapsa stabilită prin sentința Judecătoriei Chișinău, sediul Centru din 18.04.2017 și s-a stabilit definitiv lui Pascaru Daniel, pedeapsă sub formă de închisoare pe un termen de 3 (trei) ani 4 (patru) luni, cu executare în penitenciar de tip semiînchis, în rest sentința a fost menținută.

5. În motivarea soluției adoptate, instanța de apel a indicat că, instanța de fond a stabilit în mod corect situația de fapt și vinovăția inculpatului, care a fost dovedită, dând faptei săvârșite de Pascaru Daniel încadrarea juridică corespunzătoare materialului probator administrat.

Totodată, instanța de apel a reținut că, la stabilirea măsurii și mărimii pedepsei în privința inculpatului Pascaru Daniel, în vederea corectării, reeducării, precum și ca măsură de pedeapsă, instanța de fond i-a stabilit o pedeapsă prea blândă, reținând în acest sens argumentele invocate de acuzare cu privire la faptul că, instanța corect a apreciat circumstanțele de fapt și de drept calificând acțiunile infracționale ale inculpatului Pascaru Daniel în baza prevederilor art. 186 alin. (2) lit. b), c) și d) Cod penal, însă eronat nu a cumulat pedeapsa stabilită prin sentința Judecătoriei Chișinău, sediul Centru din 18 aprilie 2017, prin care Pascaru Daniel a fost recunoscut vinovat de comiterea infracțiunii prevăzute de art. 287 alin. (2) lit. b) Cod penal, fiindu-i stabilită o pedeapsă sub formă de închisoare, cu executare în penitenciar de tip semiînchis, pe un termen de 3 ani, cu aplicarea prevederilor art. 90 Cod penal, pedeapsa stabilită lui Pascaru Daniel fiind suspendată pe o perioadă de probațiune de 2 ani, sentință care a fost menținută prin decizia Curții de Apel Chișinău din 21.06.2017.

În viziunea instanței de apel, instanța de fond la aplicarea pedepsei în privința lui Pascaru Daniel a reținut faptul că, acesta și-a recunoscut vinovăția, a colaborat cu organul de urmărire penală, referindu-se la aceste circumstanțe în motivarea soluției de aplicare a pedepsei sub formă de închisoare pe un termen de 6 luni, în penitenciar de tip semiînchis, însă la stabilirea pedepsei, instanța de judecată nu a ținut cont că, prin sentința Judecătorei Chișinău, sediul Centru din 18 aprilie 2017, Pascaru Daniel a fost recunoscut vinovat de comiterea infracțiunii prevăzut de art. 287 alin. (2) lit. b) Cod penal, fiindu-i stabilită o pedeapsă sub formă de închisoare, cu executare în penitenciar de tip semiînchis, pe un termen de 3 ani, cu aplicarea prevederilor art. 90 Cod penal, pedeapsa stabilită lui Pascaru Daniel fiind suspendată pe o perioadă de probațiune de 2 ani și care nu a fost executată.

Instanța de apel a mai stabilit că, prin pedeapsa aplicată de către instanța de judecată nu a fost realizat scopul legii penale, deoarece în temeiul circumstanțelor atenționate supra nu poate fi vorba de careva corectare a lui Pascaru Daniel, fără a fi cumulată pedeapsa stabilită prin sentința Judecătorei Chișinău, sediul Centru din 18 aprilie 2017, or, potrivit art. 85 alin. (1) Cod penal, dacă, după pronunțarea sentinței, dar înainte de executarea completă a pedepsei, condamnatul a săvârșit o nouă infracțiune, instanța de judecată adaugă, în întregime sau parțial, la pedeapsa aplicată prin noua sentință partea neexecutată a pedepsei stabilite de sentința anterioară.

La fel, instanța de apel a reținut că, corectarea inculpatului, ca scop al pedepsei penale, presupune conștientizarea de către infractor a celor săvârșite și reîncadrarea lui în activitatea societății, pe când inculpatul Pascaru Daniel a săvârșit infracțiunea incriminată după circa o lună de zile de la pronunțarea în privința sa a unei sentințe de condamnare în baza art. 287 alin. (2) lit. b) Cod penal, însă nu a tras concluziile necesare și din nou a comis cu intenție o infracțiune, astfel comportamentul numitului denotă lipsă de încredere, din care cauză este imposibilă corectarea și reeducarea acestuia fără a fi cumulată pedeapsa, stabilită prin sentința Judecătorei Chișinău, sediul Centru din 18 aprilie 2017, de 3 ani închisoare, ce prin aplicarea prevederilor art. 90 Cod penal, a fost suspendată pe o perioadă de probațiune de 2 ani și care nu a fost executată.

În opinia instanței de apel, instanța de fond neîntemeiat a invocat inexistența temeiului legal de aplicare a prevederilor art. 85 alin. (1) Cod penal, deoarece inculpatul Pascaru Daniel a săvârșit infracțiunea prevăzută de art. 186 alin. (2) lit. b), c), d) Cod penal, la data de 20.05.2017, adică în perioada termenului de probațiune, aplicată prin sentința menționată și nu poate fi considerat, că la data pronunțării sentinței de către Judecătoria Chișinău, sediul Buiucani din 12.07.2019, inculpatul și-a executat pedeapsa.

Astfel, instanța de apel a reținut că pedeapsa aplicată inculpatului Pascaru Daniel de către instanța de fond este una prea blândă în coraport cu fapta comisă, urmările, precum și personalitatea inculpatului, care a mai comis anterior infracțiuni asemănătoare, pedeapsa fiind suspendată în baza art. 90 Cod penal, astfel, comportamentul ultimului neluând drumul corijării.

În urma celor expuse, instanța de apel a constatat temeinicia apelului declarat de către acuzatorul de stat și a ajuns la concluzia că, corectarea și reeducarea inculpatului Pascaru Daniel va fi posibilă prin cumularea sentințelor și executarea reală a pedepsei, cu izolarea acestuia de societate.

Mai mult ca atât, instanța de apel a reținut că, instanța de fond neîntemeiat a stabilit că, la data pronunțării sentinței în speță, adică 12.07.2019, pedeapsa stabilită prin sentința Judecătoriai Chișinău, sediul Centru din 18.04.2017 și menținută prin decizia Curții de Apel Chișinău din 21.06.2017, deja era executată, or, condamnatul Pascaru Daniel a săvârșit o nouă infracțiune după pronunțarea primei sentinței, dar înainte de executarea completă a pedepsei, prin urmare la data de 20.05.2017, data săvârșirii infracțiunii, pedeapsa stabilită prin sentința Judecătoriai Chișinău, sediul Centru din 18.04.2017 și menținută prin decizia Curții de Apel Chișinău din 21.06.2017, nu era executată.

Ținând cont de circumstanțele cauzei, instanța de apel a considerat că, în cazul dat, instanța de fond incorect nu a cumulat pedepsele și i-a stabilit o pedeapsă prea blândă inculpatului Pascaru Daniel, astfel, reieșind din cele descrise, în baza art. 85 alin. (1) Cod penal, ultimului urmează a-i fi numită pedeapsa cu închisoare, cu ispășirea acesteia în penitenciar de tip semiînchis.

Deci, conform normei enunțate supra, instanța de apel a stabilit inculpatului Pascaru Daniel pedeapsă pentru concurs de sentințe, prin cumul parțial al pedepselor aplicate, ținând cont de prevederile art. 364¹ Cod de procedură penală, numindu-i definitiv închisoare pe un termen de 3 ani 4 luni, cu executarea pedepsei în penitenciar de tip semiînchis.

În aceeași ordine de idei, instanța de apel a considerat că, circumstanțele invocate de către prima instanță nu îndreptățesc faptele comise de către inculpat și deci, nu poate genera aplicarea unei pedepse neechitabile, mai mult, soluția adoptată de către prima instanță nu-și va atinge scopul de corectare și reeducare a inculpatului, pentru a nu admite pe viitor săvârșirea a astfel de infracțiuni, or, aplicarea unor pedepse penale reale cu închisoare ar asigura conștientizarea de către Pascaru Daniel a celor comise, cu adoptarea unor concluzii corecte, ce țin de comportamentul în societate.

6. Decizia instanței de apel este atacată cu recurs ordinar declarat de către avocatul Zaharia Sergiu în numele inculpatului, prin care solicită casarea acesteia, cu menținerea sentinței.

În motivarea recursului ordinar invocă:

- prima instanță la adoptarea sentinței, s-a condus de prevederile art. 7, 61, 75 Cod penal, emițând o hotărâre legală și întemeiată;

- instanța de fond corect a constatat că, inculpatul Pacaru Daniel a săvârșit fapta incriminată la 20.05.2017, iar sentința anterioară prin care a fost condamnat în baza art. 287 alin. (2) lit. b) Cod penal, la 3 ani de închisoare, a devenit definitivă la 21.06.2017. Prin urmare, inculpatul nu a săvârșit fapta incriminată în termen de probă, deoarece termenul de probă urmează a fi calculat din 21.06.2017, de la data

când sentința a devenit definitivă, conform prevederilor art. 466 alin. (1) Cod de procedură penală;

- la individualizarea pedepsei în privința lui Pascaru Daniel nu pot fi aplicate prevederile art. 85 alin. (1) Cod penal. Argumentul susținut de partea apărării, constă în aceea că, prin sentința Judecătorei Chișinău, sediul Centru din 18.04.2017, inculpatul a fost condamnat în baza art. 287 alin. (2) Cod penal, la 3 ani de închisoare. Prin aplicarea art. 90 Cod penal, s-a suspendat executarea pedepsei, fiind stabilită o perioadă de probațiune de 2 ani. Sentința în cauză a fost contestată și a devenit definitivă la 21.06.2017. Drept urmare, la data pronunțării sentinței din 12.07.2019, privind comiterea infracțiunii prevăzute de art. 186 alin. (2) Cod penal, pedeapsa stabilită prin sentința Judecătorei Chișinău, sediul Centru din 18.04.2017 și menținută prin decizia Curții de Apel Chișinău din 21 iunie 2017, deja a fost executată.

7. În conformitate cu prevederile art. 431 alin. (1) pct. 1¹) Cod de procedură penală, procurorul a depus referință privind opinia asupra recursului declarat, solicitând a decide inadmisibilitatea acestuia ca fiind vădit neîntemeiat, deoarece instanța de apel a constatat și apreciat circumstanțele de fapt și de drept privind aplicarea pedepsei inculpatului, în strictă conformitate cu prevederile art. 61, 75 Cod penal, art. 364¹ Cod de procedură penală. Instanța și-a argumentat suficient soluția în partea pedepsei, ținând cont în deplină măsură de toate circumstanțele reale și personale privind individualizarea pedepsei, aplicându-i o pedeapsă corectă, echitabilă și legală.

8. Examinând admisibilitatea în principiu a recursului declarat, în raport cu materialele cauzei, Colegiul penal concluzionează inadmisibilitatea acestuia, ca fiind vădit neîntemeiat din următoarele considerente:

În conformitate cu art. 432 alin. (2) pct. 4) Cod de procedură penală, instanța de recurs examinând admisibilitatea în principiu a recursului declarat împotriva hotărârii instanței de apel, fără citarea părților, în camera de consiliu, este în drept să decidă asupra inadmisibilității acestuia în cazul în care constată că este vădit neîntemeiat.

În sensul art. 427 alin. (1) Cod de procedură penală, hotărârile instanței de apel pot fi supuse recursului pentru a repara erorile de drept comise de instanțele de fond și de apel. Astfel, instanța de recurs verifică dacă s-a aplicat corect legea la faptele reținute prin hotărârea atacată și dacă aceste fapte au fost constatate cu respectarea dispozițiilor de drept formal și/sau material.

În continuare, Colegiul penal relevă, că potrivit textului recursului declarat, titularul acestuia invocă de drept temeiul prevăzut de art. 427 alin. (1) pct. 10) Cod de procedură penală și anume că hotărârile instanței de apel pot fi supuse recursului pentru a repara erorile de drept comise de instanțele de fond și de apel, atunci când *s-au aplicat pedepse individualizate contrar prevederilor legale*.

La fel, Colegiul penal reține că, autorul recursului este de acord cu starea de fapt stabilită de instanța de apel, precum și cu încadrarea juridică a acțiunilor inculpatului, criticând hotărârea instanței de apel în partea stabilirii pedepsei,

considerând că, în privința lui Pascaru D. nu pot fi aplicate prevederile art. 85 alin. (1) Cod penal, deoarece la data pronunțării sentinței din 12 iulie 2019, pedeapsa stabilită prin sentința Judecătorei Chișinău, sediul Centru din 18 aprilie 2017 și menținută prin decizia Curții de Apel Chișinău din 21 iunie 2017, deja a fost executată.

Instanța de recurs constată, că în prezenta speță nu și-a găsit confirmarea temeiul pentru recurs invocat de către avocat și prevăzut la pct. 10) alin. (1) art. 427 Cod de procedură penală, în ce privește individualizarea pedepsei.

În primul rând, instanța de recurs remarcă, că în cazul săvârșirii unei infracțiuni instanța de judecată este singură în măsură să înfăptuiască nemijlocit acțiunea de individualizare a pedepsei pentru infractorul care a comis această infracțiune, având deplina libertate de acțiune în vederea realizării operațiunii respective, ținând seama de regulile și principiile prevăzute de Codul penal, la stabilirea felului, duratei ori a cuantumului pedepsei.

Pedeapsa aplicată inculpatului trebuie să fie echitabilă, legală și individualizată, capabilă să restabilească echitatea socială și să realizeze scopurile legii penale și pedepsei penale, potrivit art. 61 Cod penal, în strictă conformitate cu dispozițiile părții generale a Codului penal și stabilirea pedepsei în limitele fixate în partea specială.

Colegiul penal atestă, că inculpatul a fost trimis în judecată pentru săvârșirea unei infracțiuni contra patrimoniului, prevăzută de art. 186 alin. (2) lit. b), c), d) Cod penal, care se clasifică conform art. 16 Cod penal, ca infracțiune mai puțin gravă.

Revenind la prezenta speță, Colegiul menționează că, instanța de apel a menținut parțial sentința prin care inculpatul a fost condamnat în baza art. 186 alin. (2) lit. b), c), d) Cod penal, la 6 luni închisoare, cu executare în penitenciar de tip semiînchis, totodată, instanța de apel, conform art. 85 Cod penal, prin cumul de sentințe, la pedeapsa aplicată inculpatului a adăugat parțial pedeapsa stabilită prin sentința Judecătorei Chișinău, sediul Centru din 18 aprilie 2017, stabilindu-i pedeapsă definitivă de 3 ani 4 luni închisoare, cu executare în penitențiar de tip semiînchis.

Reieșind din textul hotărârii atacate, se reține că instanța de apel a luat în considerație faptul, că inculpatul a recunoscut vina, s-a căit sincer, a colaborat cu organul de urmărire penală, iar careva circumstanțe ce ar agrava răspunderea inculpatului, nu a reținut.

La fel, instanța de recurs atrage atenția, că instanța de apel întemeiat a reținut și faptul, că prima instanță nu a ținut cont de aceea, că prin sentința Judecătorei Chișinău, sediul Centru din 18 aprilie 2017, Pascaru D. a fost recunoscut vinovat și condamnat în baza art. 287 alin. (2) lit. b) Cod penal, la 3 ani închisoare, iar cu aplicarea prevederilor art. 90 Cod penal, pedeapsa stabilită a fost suspendată pe o perioadă de probațiune de 2 ani și care nu a fost executată.

Mai mult ca atât, Colegiul penal susținând concluzia instanței de apel, atrage atenția la aceea, că, inculpatul a comis infracțiunea în cauză la data de 20 mai 2017, la doar o lună de la data condamnării prin sentința Judecătorei Chișinău, sediul

Centru din 18 aprilie 2017, adică în perioada de probațiune aplicată prin sentința anterioară, astfel neavând executată pedeapsa de 2 ani închisoare, cu suspendarea condiționată a executării acesteia.

În acest mod, de către instanța de apel, în speța dată, întemeiat a fost stabilită inculpatului Pascaru D. pedeapsa, conform prevederilor art. 85 alin. (1) Cod penal, deoarece inculpatul a săvârșit o nouă infracțiune după pronunțarea primei sentințe, dar înainte de executarea completă a pedepsei, prin urmare la data de 20 mai 2017, data comiterii infracțiunii în prezenta speță, prevăzută de art. 186 alin. (2) lit. b), c), d) Cod penal, pedeapsa stabilită prin sentința Judecătorei Chișinău, sediul Centru din 18 aprilie 2017 și menținută prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 21 iunie 2017, nu era executată.

La fel, nu poate fi reținută și critica din recurs, precum că la data pronunțării sentinței din 12.07.2019, privind comiterea infracțiunii prevăzute de art. 186 alin. (2) Cod penal, pedeapsa stabilită prin sentința Judecătorei Chișinău, sediul Centru din 18.04.2017 și menținută prin decizia Curții de Apel Chișinău din 21 iunie 2017, deja a fost executată. Astfel, Colegiul penal reține că, și la acest aspect s-a expus argumentat instanța de apel, făcând referire la prevederile art. 85 alin. (1) Cod penal, care stipulează expres că, *dacă, după pronunțarea sentinței, dar înainte de executarea completă a pedepsei, condamnatul a săvârșit o nouă infracțiune, instanța de judecată adaugă, în întregime sau parțial, la pedeapsa aplicată prin noua sentință partea neexecutată a pedepsei stabilite de sentința anterioară.* Reieșind din cele expuse, la caz, după cum s-a menționat, inculpatul *după pronunțarea sentinței* Judecătorei Chișinău, sediul Centru din 18 aprilie 2017, *dar înainte de executarea completă a pedepsei*, de 2 ani închisoare, cu suspendarea condiționată a executării acesteia, la data de 20 mai 2017, a săvârșit infracțiunea în cauză, din care considerent, instanța de apel întemeiat, a adăugat parțial la pedeapsa aplicată prin noua sentință, partea neexecutată a pedepsei stabilite de sentința anterioară.

Reieșind din circumstanțele expuse, Colegiul penal constată că instanța de apel a argumentat pe deplin motivele pentru care a menținut parțial sentința, prin care a aplicat inculpatului în baza art. 186 alin. (2) lit. b), c), d) Cod penal, pedeapsă de 6 luni închisoare, cu executare în penitenciar de tip semiînchis, care este în limita sancțiunii normei penale menționate, ținându-se cont și de prevederile art. 364¹ alin. (8) Cod de procedură penală. Totodată, instanța de apel justificat a aplicat în prezenta speță și prevederile art. 85 alin. (1) Cod penal, prin cumul de sentințe, inculpatului la pedeapsa aplicată i-a fost adăugată parțial pedeapsa aplicată prin sentința Judecătorei Chișinău, sediul Centru din 18.04.2017, stabilindu-i definitiv lui Pascaru Daniel, pedeapsa de 3 (trei) ani 4 (patru) luni închisoare, cu executare în penitenciar de tip semiînchis.

În atare împrejurări, Colegiului penal consideră, că instanța de apel a ținut cont de toate circumstanțele cauzei și a aplicat inculpatului o pedeapsă echitabilă și conformă prevederilor legale, luând în considerație toate criteriile generale de individualizare a pedepsei, iar modalitatea de executare a acesteia stabilită în sarcina

inculpatului, a fost individualizată corect și în așa fel, încât acesta să se convingă de necesitatea respectării legii penale și evitarea în viitor a săvârșirii unor fapte similare.

Astfel, Colegiul statuează, că pedeapsa individualizată de instanța de apel, corespunde atât principiului proporționalității, cât și scopului prevăzut la art. 61 alin. (2) Cod penal, restabilirea echității sociale, corectarea condamnatului, precum și prevenirea săvârșirii de noi infracțiuni, atât din partea condamnaților, cât și a altor persoane.

Din acest punct de vedere se conchide că, de fapt, în cauză nu s-a comis eroarea de drept prevăzută în pct. 10) alin. (1) art. 427 Cod de procedură penală, deci, nu persistă temei de casare a soluției adoptate de instanța de apel, iar pedeapsa stabilită inculpatului a fost aplicată în limitele legii, din care considerente se dispune inadmisibilitatea recursului declarat de către avocatul Zaharia Sergiu în numele inculpatului, ca fiind vădit neîntemeiat.

9. În conformitate cu art. 432 alin. (1)-(2) pct. 4) CPP, Colegiul penal

DECIDE:

Inadmisibilitatea recursului ordinar declarat de către avocatul Zaharia Sergiu în numele inculpatului, împotriva deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 17 octombrie 2019, în cauza penală privindu-l pe **Pascaru Daniel**, ca fiind vădit neîntemeiat.

Decizia este irevocabilă.

Decizia pronunțată integral la data de 08 mai 2020.

Președinte

Toma Nadejda

Judecător

Cobzac Elena

Judecător

Țurcan Anatolie